

un deutor i un creditor, i és així,
 objecte de dues assemblables.
ble, en què el nombre
 és com: d'entremésament a crescut, com a
 generalment com a resultat del cut-
 tur i a repenes dels estans i pis-
 tils. || En doble, loc. adv., en lloc d'una
 cosa dues de plegades. En el coll del
vestit serà millor per la roba
en doble. || En què es manifesta
 una dualitat, esp. dit del que es
 mostra ~~dues~~ d'una manera i és
 realment d'una altra. Una pare
de doble sentit. El doble ús de la
dièresi en català. Es un home
retort i doble. Les persones dobles
de cos.

insinuat